

Klandervärd säkerhetstjänst inom Försvarmakten.

Efter att jag satt mig in i åtminstone en del av alla märkliga omständigheter i Bertil Ströbergs fall är denna fråga obegriplig.

Hur kunde Försvarmaktens högsta ledning slå sig till ro efter domarna mot Bertil Ströberg?

Om jag utgår från att Försvarmakten bedömde dessa domar i grunden riktiga vill jag påstå följande:

Domarna byggde enbart på indicier. Inte ett enda bindande bevis fanns. Däremot fanns flera graverande omständigheter som talar emot att Bertil Ströberg var skyldig och som rimligen borde bekymrat Försvarmaktens säkerhetstjänst.

Ambassadbrevet kunde inte bindas till BS. Vem har då skrivit detsamma?

Det var inte BS som lämnade brevet till taxiföraren som sedan levererade detsamma till polska ambassaden? Vem eller vilka var det då?

När Försvarsstabens säkerhetsavdelning genom SÄPO får kännedom om Savemarks berättelse genomför man tillsammans med SÄPO förhör på Flygstaben. Man vill ta reda på om BS möjligen jobbat på posten 1957 och där lyckats med bedriften att avslöja Savemark genom att sända tillbaka Savemarks rapport till sovjetiska ambassaden. Hur man kunde tro det är gåta för sig!

Men det allvarliga i berättelsen, att Savemark röjts av en person som uppgav sig heta Larsson och som bifogat ett försäljningsbrev liknande ambassadbrevet tar inte säkerhetsavdelningen någon notis om. Trots att avdelningen hade en jurist till sitt förfogande inser man inte att den redan tidigare svaga bevisningen mot Bertil Ströberg nu rämnar. Risker att fel man dömts är uppenbar! Vem är då den skyldige?

Jag vill påstå att Försvarmakten och dess säkerhetstjänst medvetet satte rikets säkerhet på spel när de inte försökte komma till klarhet med dessa omständigheter.

Risken att det fanns en mullvad i stabsorganisationen var ju uppenbar enligt den information som då fanns tillgänglig. (Senare har det visat sig att den hemliga information som nämnts i ambassadbrevet funnits tillgänglig i register utanför Försvarmaktens kontroll!).

Eller var det så att Försvarmaktens högsta ledning och dess säkerhetstjänst var medvetna om att hela historien om "spionen som inte fanns" var av SÄPO påhittad (alternativt påtvingad) för att dölja "något" som vi vanliga människor aldrig skall få veta.

Det skulle förklara Försvarmaktens passivitet. Tanken svindlar!

Eller handlar det om något så simpelt som att en enskild chef inom SÄPO satte sin karriär före ambitionen att lösa ett ytterst tveksamt spionmål på ett korrekt och vedertaget sätt.

Med den flathet våra myndigheter visat så här långt är risken stor att sanningen aldrig kommer fram.

Kjell Högkil